Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26076
Copyright: Admont, Benediktinerstift

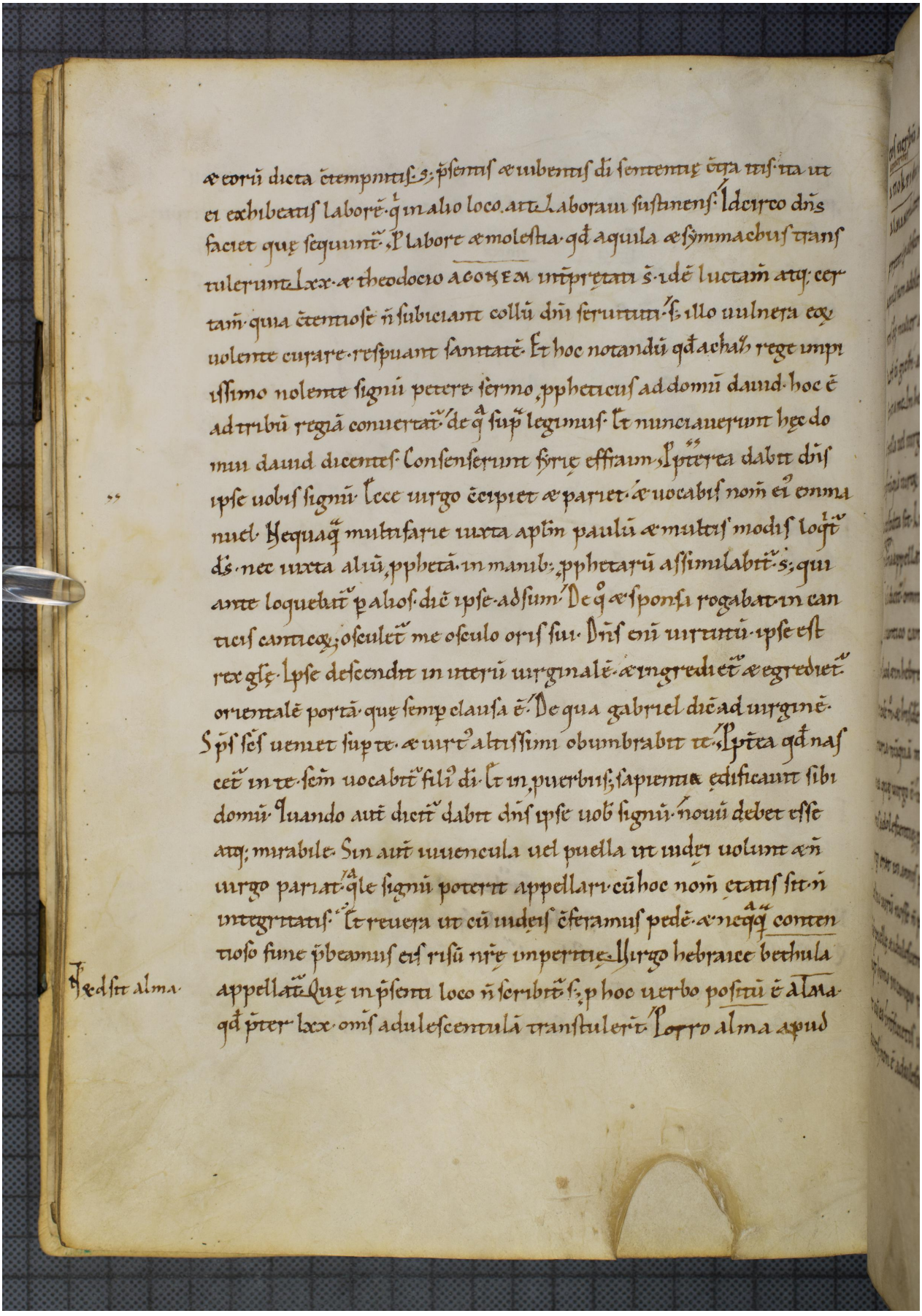

æ eorũ dicta ẽtemptatis. s. ꝑfectus æ ubertus di sententię ẽgra tristia ut
ei exhibeatus laborẽ. q̃ in alio loco. artũ laborum sustinens. Ideirco dñs
faciet quę sequuntũ. Labore æ molestia. qđ aquila æsymmachus trans
tulerunt lxx. æ theodocio ACOPEM unde ꝓtatu s. idẽ luctam atq; cer
tam. qua ẽtemtose ñ subiciant collũ dñi seruitutis. s. illo uulnera eoꝝ
uolente curare. respuant sanitatẽ. Et hoc notandũ qđ achab rege impi
issimo nolente signũ petere sermo, ꝓphetic⁹ ad domũ daud. hoc ẽ
ad tribũ regiã conuertat. de q̃ sup legimus. Et nunciauerunt hęc do
mui daud dicentes. Consenserunt syrię effraim. Ideo dabit dñs
ipse uobis signũ. Ecce uirgo ẽcipiet æ pariet. æ uocabis nom̃ ei emma
nuel. Hequaq̃ multifarie uarta aplin paulũ æ multis modis loq̃t
ds. nec uarta aliũ, ꝓphetã. in manib; ꝓphetarũ assimilabit. s. qui
ante loquebat̃ p alios. dic̃ ipse. adsum. De q̃ æsponsi rogabat in can
ticis canticoꝝ; osculet̃ me oscula oris sui. Dñs enim uirtutũ. ipse est
rex glę. Ipse descendit in uterũ uirginalẽ. æ ingredi et̃ æ egredi et̃
orientalẽ portã. quę semp clausa ẽ. De qua gabriel dic̃ ad uirginẽ.
Spis sc̃s uenet sup te. æ uirt⁹ altissimi obumbrabit te. Ideo qđ nas
cet̃ in te. sc̃m uocabit̃ filiũ di. Et in, puerbiis; sapiemia ędificauit sibi
domũ. Quando aut̃ dicet̃ dabit dñs ipse uob signũ. nouũ debet esse
atq; mirabile. Sin aut̃ uuiencula uel puella ut uideri uolunt æ ñ
uirgo pariat. qle signũ poterit appellari. cũ hoc nom̃ ętatis sit. ñ
integritatis. Et reuera ut cũ uideis ẽferamus pedẽ. æ neqq̃ conten
tioso fune ꝓbeamus eis risũ nr̃e unpertie. Uirgo hebraice bethula
Sed sit alma. appellat̃. Quę in ꝓsenti loco ñ scribit̃ s. ꝓ hoc uerbo positũ ẽ alma
qđ ꝓter lxx. omis aduliscentulã transtulerit. Ideo alma apud